

Sygn. akt: I C 22/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Anna Wołujewicz
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Mucha

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2017 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. przeciwko K. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego K. S. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. kwotę 570,00zł (pięćset siedemdziesiąt złotych);
2. należność zasądzoną w pkt 1 wyroku rozkłada na 4 miesięczne raty w wysokości:
  - a) pierwsze trzy raty w kwocie po 150,00zł (sto pięćdziesiąt złotych),
  - b) ostatnia czwarta rata w kwocie 120,00zł (sto dwadzieścia złotych),
- płatne do 15-tego dnia każdego miesiąca poczynając od miesiąca następnego od tego, w którym niniejszy wyrok się uprawomocni, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie nie uiszczenia poszczególnych rat w terminie,
3. w pozostałym zakresie powództwo oddala;
4. nie obciąża pozwanego K. S. kosztami procesu;

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I C 22/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. wniosła do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew przeciwko K. S. o zapłatę kwoty 570,00 zł oraz o zasądzenie kosztów procesu, do rozpoznania w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż dochodzona wierzytelność wynika z umowy pożyczki odnawialnej zawartej przez pozwanego w dniu 24 czerwca 2015 roku z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy udziale pośrednika kredytowego. Pozwany zobowiązał się do zwrotu otrzymanej pożyczki w uzgodnionym terminie, to jest do dnia 23 lipca 2015 roku. Wobec braku zwrotu pożyczki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. podjął próby kontaktu z pozwanym w formie telefonicznej i listownej, jednakże bezskutecznie. Zgodnie z umową pożyczki pozwany zobowiązał się zwrócić pożyczkodawcy kwotę pożyczki wraz z należnościami ubocznymi za jej udzielenie oraz do zapłaty odsetek umownych za opóźnienie w przypadku zwłoki w spłacie pożyczki i koszty podjętych czynności windykacyjnych. Po bezskutecznej windykacji pożyczkodawca w dniu 01 grudnia 2015 roku, działając jako wspólnik powodowej spółki, wniósł wkład w postaci pakietu wierzytelności przysługujących pożyczkodawcy z tytułu zawartych umów pożyczek.

Wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 10 stycznia 2017 roku wydanym w sprawie VI Nc-e (...) przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Człuchowie.

W piśmie procesowym z dnia 07 kwietnia 2017 roku powód poinformował, iż obecnie jego nazwa brzmi: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka jawna z siedzibą w W..

Pozwany K. S. na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2017 roku uznał powództwo w całości. Przyznał, iż zawarł przedmiotową umowę pożyczki i że jej nie spłacił. Podkreślił jednak, iż nie wywiązał się z ciążącego na nim zobowiązania, albowiem nie miał z czego zapłacić. Wskazał, iż miał wypadek, w wyniku którego przebywał na chorobowym 5 miesięcy, następnie nie przedłużyli mu umowy o pracę i poszedł na zasiłek, przy czym otrzymywał tylko 600,00 zł. Pozwany wniósł jednak o rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty, wskazał, iż od maja jest w stanie płacić po 150,00 zł miesięcznie. Pozwany oświadczył, iż obecnie nie otrzymuje żadnego dochodu, jest zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku, prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z żoną, która pracuje w R. i otrzymuje najniższą krajową w wysokości 1 400,00 zł miesięcznie, nie mają innych osób na utrzymaniu. Wskazał, iż znalazł pracę dorywczą.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 czerwca 2015 roku – na podstawie złożonego wniosku o pierwszą pożyczkę – K. S. zawarł z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę pożyczki odnawialnej nr (...), na podstawie której otrzymał kwotę 500,00 zł na okres 30 dni, przy czym pożyczkobiorca zobowiązał się zwrócić pożyczkę do dnia 24 lipca 2015 roku. Na podstawie zawartej umowy pożyczkobiorca zobowiązał się również do zapłacenia – w przypadku opóźnienia – odsetek za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP oraz kosztów wezwań do zapłaty przesyłanych drogą pocztową.

bezsporne, nadto dowód: brokerski wniosek o pierwszą pożyczkę z dnia 24/06/2015r. k. 12, warunki umowy pożyczki z dnia 24/06/2015r. k. 13, umowa pożyczki odnawialnej k. 14-16, wyciąg z rachunku bankowego k. 17

Pozwany nie spłacił zaciągniętego zobowiązania, dlatego też pożyczkodawca wystosował do pozwanego w dniach 09 sierpnia 2015 roku i 07 września 2015 roku wezwania do zapłaty należności wynikających z przedmiotowej umowy pożyczki. Ostatecznie pożyczkodawca wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty całkowitej kwoty pożyczki wraz z odsetkami, opłatami i prowizjami w wysokości 554,20 zł.

bezsporne, nadto dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 09/08/2015r. k. 33, wezwanie do zapłaty z dnia 07/09/2015r. k. 34, ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 09/10/2015r. k. 32

W dniu 10 lutego 2015 roku spółki: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w W. zawarły dla wspólnego prowadzenia działalności gospodarczej umowę o zawiązaniu spółki jawnej pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna”. Na podstawie tej umowy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zobowiązał się do wniesienia wkładu niepieniężnego w postaci

pakietu wierzytelności powstałych z tytułu zawartych umów pożyczek, w terminie do dnia 16 marca 2015 roku, w tym wierzytelność wynikającą z umowy pożyczki nr (...).

dowód: umowa spółki jawnej z dnia 10/02/2015r. k. 19-21, załącznik nr 4a do umowy spółki jawnej k. 22-23, protokoł z posiedzenia spółki k. 24-29

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna sporządził powiadomienie dłużnika, iż z dniem 01 grudnia 2015 roku wierzytelność wynikająca z tytułu umowy pożyczki nr (...) zawartej z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. stała się wierzytelnością przysługującą (...) sp. z o.o. S.K.A. Sp. J. Jednocześnie powód wezwał do spłaty należności wynikającej z zawartej umowy pożyczki.

dowód: powiadomienie dłużnika o przelewie wierzytelności i wezwaniu do zapłaty k. 35

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie stan faktyczny był bezsporny. Pozwany uznał powództwo w całości. Przyznał, iż zawarł umowę pożyczki, na podstawie której powód dochodzi swojego roszczenia, potwierdził, iż nie wywiązał się z zaciągniętego zobowiązania, wskazując, że znalazł się w trudnej sytuacji finansowej.

Z treści art. 229 k.p.c. wynika, że nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Za „fakty przyznane” rozumie się w nauce i praktyce fakty twierdzone przez jedną stronę i potwierdzone, jako zgodne z prawdą, przez stronę przeciwną w drodze wyraźnego oświadczenia wiedzy (przyznania) złożonego w toku (w każdym stadium) postępowania.

W ocenie Sądu uznanie powództwa przez pozwanego jest skuteczne, albowiem nie stoi w sprzeczności z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o dowody przedstawione przez powoda oraz oświadczenie pozwanego, Sąd uwzględnił powództwo – wobec uznania roszczenia – i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 570,00 zł.

Zgodnie z treścią art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Takie wypadki zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądzzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody (vide: A. Jakubecki, Komentarz do art. 320 Kodeksu postępowania cywilnego, Lex Omega).

W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu, zasądzone roszczenie na mocy art. 320 k.p.c. należało rozłożyć na raty, z uwagi na trudną sytuację materialną i osobistą pozwanego. Niezastosowanie w tym wypadku przepisu art. 320 k.p.c. mogłoby narazić pozwanego i jego rodzinę na niepowetowaną szkodę.

Zauważyć należy, że zaprzestanie spłacania zobowiązania wynikającego z przedmiotowej umowy pożyczki spowodowane było tym, iż pozwany miał wypadek, w wyniku którego przebywał na zwolnieniu lekarskim przez okres 5 miesięcy. Nadto pozwanemu po zakończeniu chorobowego nie została przedłużona umowy o pracę, w wyniku czego pozwany pozostał bez pracy, musiał zarejestrować się jako bezrobotny i przez pewien czas otrzymywał zasiłek dla bezrobotnych w kwocie 600,00 zł. Obecnie pozwany jest zarejestrowany jako bezrobotny jednak bez prawa do zasiłku, nie otrzymuje żadnego dochodu, prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z żoną, która pracuje i otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 1 400,00 zł miesięcznie, nie mają innych osób na utrzymaniu. Pozwany oświadczył, iż znalazł pracę dorywczą i będzie w stanie płacić na poczet zobowiązania od maja 2017 roku w kwocie po 150,00 zł miesięcznie. W tej sytuacji niezastosowanie – zgodnie z wnioskiem pozwanego – rozłożenia zasądzzonego świadczenia na raty

mogłoby narazić pozwanego i jego rodzinę na znaczną szkodę. Strona powodowa nie zakwestionowała stanowiska pozwanego.

Z uwagi na fakt, iż w niniejszej sprawie roszczenie powoda zostało rozłożone na raty, tym samym żądanie powoda w zakresie zasądzenia w całości zostało oddalone.

Sąd odstąpił również od obciążenia pozwanego kosztami procesu.

Zgodnie z treścią art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis ten ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Jest rozwiązaniem szczególnym, niepodlegającym wykładni rozszerzającej, wykluczającym stosowanie wszelkich uogólnień, wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Nie konkretyzuje on pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawia ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi (porów. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 1973 r., II CZ 210/73, LEX nr 7366). Sąd bierze pod uwagę przesłanki związane z samym przebiegiem postępowania oraz dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony.

Sąd biorąc pod uwagę, że pozwany uznał powództwo na pierwszej rozprawie oraz uwzględniając jego stan rodzinny i majątkowy, odstąpił od obciążenia go kosztami procesu.